

gjennemføre paa Grund af Rysternes Beskaffenhed og Alens Vandring i forskjellige Afstande fra Rysten, og at hvad der passede et Sted, vilde ikke passe et andet, og Forslag i den ovenfor antydede Retning er derfor bortfalden, men Mindretallet har saa i det Sted derefter stillet Forslag om, at ikke alene Eier, men ogsaa Bruger af Rysten har Ret til at sætte Nalegaarde, samt at for Fremtiden kan Retten ikke bortleies (Vendingsforslag Nr. 5). Flertallet mener, at det foreslaaede strider imod alle hidtil fulgte kontraktmæssige Principer i Eiendomsforhold, uden i mindste Maade at være til Fordel for den almindeligere Fiskerbefolkning.

Da der i Folkethinget ofte er udtalt, at der ikke alene paa sine Steder mangler Udgang til Stranden, men tillige Plads til Lørring af Redstaber og Optrækning af Baade, har Udvalget ment, at dette Savn burde afhjælpes, men Maaden, hvorpaa det heldigst lader sig udføre, uden at komme i Strid med den private Eiendomsret, har der været forskellige Meninger, idet Nogle mene angaaende den første Mangel, at man burde foreslaa at gaa et Skridt videre, end af Regjeringen foreslaaet, om Stier, og medtage Veie til det ovenfor betegnede Formaal, hvilket synes at være i Analogi ikke alene med den i Lovforslaget citerede Lov af 4de Juli 1850, men tillige med Lov af 20de August 1853 om Jords Afgivelse til Biveie, og det maa vist erkendes, at vor Veliggenhed for Fiskeri og en let Forbindelse fra Fiskepladsen til Afsetningsstedet er en saadan, at det har en saadan almen Interesse, der kan stilles ved Siden af de to nævnte Loves Formaal, og da det overlades til Kommunalbestyrelsernes Skjøn, ligesom at Udgiften foreslaas udredet af vedkommende Kommuner's Kasser, er man betrygget for, at Retten aldrig vil blive misbrugt (Vendingsf. Nr. 7. Mindretallet foreslaar endvidere at Fiskerne, med Kommunalbestyrelsens Billigelse kan forlange en midlertidig Rjørjelsret paa 5 Aar over anden Mand's Eiendom. Angaaende den anden Mangels Afhjælpning mene nogle af Flertallet, at da det er for Fiskerne, at saadanne Foranstaltninger træffes, er

det ogsaa billigt, at disse betale for Erhvervelsen af saadanne Pladser, og at denne Rets Erhvervelse kun bliver midlertidig 5 Aar ad Gangen, og at Sogneraadet træder til som Mægler, hvor Fiskerne ikke kunne enes med den eller de private Eiendomsbesiddere eller Brugere, og i sidste Instants lader Tvistepunkterne afgjøre af Retten udnævnte Mænd, samt at Erstatningen betales forud for hvert Aar for at sikre, at den private Eier ikke lider Uret ved at en eller flere Fiskere kunde flytte bort, eller ved at de kunde komme i en Stilling, som vanskeliggjør Erstatningens Inddrivelse (Vendingsforslag Nr. 9.

Mindretallet mene derimod, at foruden den foreslaaede Afhjælpning af det paabe-raabte Savn, at det ikke er ubilligt, der, hvor den tilstødende Grundeier ikke har afbenyttet Strandbredden, eller hvor Fiskerne hidtil have afbenyttet den, og at denne er blottet for Græsbevæxt, at Fiskerne uhindret kunne afbenytte den, saalænge den er i samme Tilstand og mene, at en saadan Brugsret ikke i mindste Maade vil skade eller forulempe den tilstødende Grundeier (Vendingsforslag Nr. 9.) Flertallet maa derimod fastholde, at Spørgsmaalets Løsning om Retten til Strandbredden eller Brugen af denne ikke bør afgjøres eller forandres ved denne Lov, da flere Spørgsmaal oglaa da helst maatte ordnes, som f. Ex. om Landvinding ved Tilvæxt ud for Strandbredden, og uden dette Spørgsmaals Afgjørelse vil det være mindre korrekt ved Lov at fastholde Grundeierens Ret som hidtil og samtidig fastslaa, at Andre bruge og afbenytte den. Endelig har man ment, at ved Fiskeriets Afslutning bør det ikke alene forbydes at lade Bøle blive staaende, der kunde hindre Seiladsen, men ogsaa saadanne, der hindre Fiskeriet (Vendingsforslag Nr. 10).

Kapitel 2.

Fiskeri paa Havet udfor de aabne Ryster.

Bestemmelserne i dette Kapitel adstille sig i væsentlige Punkter fra de af Regje-